

Ad spørgsmål 22.

a. En støtte af den nævnte art vil kunne ydes som et direkte vederlag til arbejdsgiveren for udgifter forbundet med oplæringen eller optræningen, indtil denne må anses for afsluttet. En sådan støtte må antages at kunne blive aktuel i tilfælde, hvor der efter aftale mellem hovedorganisationerne måtte blive ydet en løn i oplæringsperioden — f. eks. fagets minimumsbegyndelsesløn — som ikke i det enkelte tilfælde står i forhold til den pågældendes faktiske arbejdspræstationer. Hvor der derimod i oplæringsperioden måtte blive ydet en til arbejdspræstationen svarende løn, som ikke er tilstrækkelig til at sikre den pågældendes eller hans families underhold, må fornøden supplerende hjælp eventuelt ydes efter § 7.

Det vil formentlig være rimeligt, at de nærmere retningslinjer til sin tid drøftes i samordningsudvalget, hvor arbejdsmarkedets hovedorganisationer er repræsenteret.

Efter invalideforsikringsrettens nuværende praksis ydes der dog i almindelighed ikke private arbejdsgivere direkte støtte til optræning af erhvervshæmmede i henhold til folkeforsikringslovens § 60. En undtagelse gøres, når der er tale om oplæring af døve personer hos private håndværksmestre. I dette tilfælde betales der ifølge praksis 300 kr. i alt for hvert lærlingeforhold under hensyn til de særlige vanskeligheder, der antages at være forbundet med oplæring af døve.

b. Efter den nugældende ordning ydes der i vidt omfang hjælp til invaliderede (men normalt ikke til arbejdsgivere, jfr. foran under a.) i henhold til folkeforsikringslovens § 60 til optræning hos private arbejdsgivere. Når der er tale om almindelige læreforhold, betaler arbejdsgiveren normal lærlingeløn, og ved udregning af hjæl-

pen til den invaliderede i henhold til folkeforsikringslovens § 60 tages der hensyn til størrelsen af den lønning, der ydes. Når optræningen foregår på en institution, ydes hjælpen normalt i form af en takstbetaling til institutionen for den henviste.

En gennemførelse af lovforslagets § 5 angående tilskud til revalideringsinstitutioner m. v. vil medføre, at individuel hjælp til optræning for disse institutioners vedkommende erstattes af egentlige institutionstilskud.

c. 1. Udgifter til *lægeundersøgelser*, der foretages i forbindelse med rejsning af en sag om erhvervsmæssig hjælp i henhold til revalideringsloven (første lægeerklæring), vil — når sagen fører til ydelse af hjælp efter loven — kunne dækkes som et led i hjælpen på samme måde, som det nu er tilfældet for så vidt angår ydelse af hjælp efter folkeforsikringslovens § 60.

Hvis revalideringskontoret eller invalideforsikringsretten til brug ved sagens behandling foranlediger iværksat særlige lægeundersøgelser, må udgiften herved afholdes af kontoret eller invalideforsikringsretten på samme måde, som det hidtil har været tilfældet for så vidt angår de af retten behandlede sager om erhvervsmæssige foranstaltninger.

c. 2. Udgifter til *lægebehandling* til en person, der er under erhvervsmæssig revalidering, forudsættes ydet efter den offentlige sygeforsikrings regler i alle tilfælde, hvor betingelserne herfor er til stede. Som et supplement til disse regler fungerer de ved lovforslagets § 4 foreslåede regler, jfr. nærmere bemærkningerne til denne paragraf. Såfremt hjælpen ikke kan ydes efter de nævnte bestemmelser, vil hjælp til lægebehandling, medicin eller sygehusophold eventuelt — når trang foreligger — kunne ydes som et led i hjælp efter forslaget § 7,